

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 8Co/60/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8116208507
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 03. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Fil'akovský
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2018:8116208507.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Fil'akovského a sudcov JUDr. Branislava Brezu a JUDr. Anny Kovaľovej v spore žalobcu Prima banka Slovensko, a.s., so sídlom Hodžova 11, 010 11 Žilina, IČO: 31 575 951 proti žalovanému S. U., nar. XX.XX.XXXX, bytom P. XXX, XXX XX P., o zaplatenie 726,53 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Prešov č.k. 12C 137/2016-22 zo dňa 14. februára 2017, takto jednohlasne

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

Žalobca n e m á n á r o k na náhradu trov odvolacieho konania a žalovanému sa ich náhrada n e p r i z n á v a.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Prešov (ďalej len „súd prvej inštancie“) napadnutým rozsudkom rozhodol tak, že:

„I. Žalobu z a m i e t a .

II. Žalovaný m á n á r o k na náhradu trov konania v rozsahu 100 % trov konania.“

2. Rozhodnutie právne odôvodnil ustanovením § 52 odsek 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „Občiansky zákonník“); § 708 odsek 1, § 710 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník (ďalej len „Obchodný zákonník“); § 1 odsek 1 a 2, § 2, § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len „Zákon o ochrane spotrebiteľa“).

3. Mal za preukázané, že žalobca uzavrel so žalovaným dňa 23.04.2012 zmluvu o spolupráci pri poskytovaní bankových produktov a služieb, na základe ktorej sa žalobca zaviazal pre žalovaného zriadiť osobný účet. Súčasťou zmluvy bol návrh majiteľa účtu na uzatvorenie zmluvy o vydaní a používaní platobnej karty Maestro - medzinárodná s denným limitom 1.000 Eur. Podľa poslednej výzvy na vysporiadanie nepovoleného debetného zostatku zo dňa 29.10.2014 žalobca vyzval žalovaného na zaplatenie debetného nepovoleného zostatku vo výške 1.000,47 Eur. Súčasne žalobca predložil výpis z účtu žalovaného, v zmysle ktorého celková ťarcha na účte bola evidovaná vo výške 726,53 Eur. Čo sa týka skutkového zdôvodnenia nároku uplatneného v konaní titulom nedovoleného debetu, súd predmetný nárok považoval za nepreukázaný, a preto ho žalobcovi nepriznal. Poukázal na to, že predmetné konanie je sporové a preto žalobca je povinný uniesť nielen povinnosť tvrdenia, ale aj dôkaznú povinnosť. Mal za to, že žalobca žiadnym spôsobom nepreukázal vznik záväzku žalovaného hradiť žalobcovi uplatnený debetný zostatok, nie je možné na základe predložených listín zistiť, z akých položiek pozostáva a podľa predloženého výpisu z účtu tento zostatok už k 28.06.2013 bol v sume

719,85 Eur. Žaloba bola podaná na súde dňa 25.04.2016 a teda pokiaľ tento zostatok narastal z úroku a poplatkov, jeho časť je pravdepodobne premlčaná, a to minimálne v časti, aká bola na účte žalovaného ku dňu 25.04.2013.

4. Proti rozsudku podal včas odvolanie žalobca. Navrhol, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie zmenil a žalobe v plnom rozsahu vyhovel. Uviedol, že záväzok žalovaného uhradiť nepovolený debetný zostatok vyplýva z bodu 3.12 VOP, podľa ktorého v prípade, že dôjde k nepovolenému prečerpaniu, je majiteľ účtu povinný ho vyrovnať. Zároveň je v tomto ustanovení uvedená povinnosť majiteľa účtu platiť z prekročenej čiastky úrok podľa aktuálnej úrokovej sadzby. Poukázal na rozsudok Súdneho dvora Európskej únie vo veci C-42/15, v zmysle ktorého zmluva nemusí byť nevyhnutne vyhotovená ako jediný dokument. Pokiaľ súd považoval návrh za neúplný, mal žalobcu vyzvať na jeho doplnenie v zmysle ustanovenia § 129 odsek 1 zákona č. 160/2015 Z.z. (resp. § 43 odsek 1 zákona č. 99/1963 Zb.).

5. Žalovaný sa k podanému odvolaniu nevyjadril.

6. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 34 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok, ďalej len „C.s.p.“), vzhľadom na včas podané odvolanie, preskúmal rozhodnutie v jeho napadnutej časti, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z § 379 a nasl. C.s.p., bez nariadenia pojednávania (§ 385 C.s.p. a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie proti rozsudku nie je opodstatnené.

7. Vo veci sa v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav a zo zistených skutočností bol vyvodený správny právny záver. Keďže ani v priebehu odvolacieho konania sa na týchto skutkových a právnych zisteniach nič nezmenilo, odvolací súd si osvojil náležité a presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia súdu prvej inštancie, na ktoré v plnom rozsahu odkazuje.

8. Na potvrdenie správnosti prvoinštančného rozhodnutia a k odvolacím námietkam uvádza nasledovné:

9. Podľa ustanovenia § 470 odsek 1 C.s.p., ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

Podľa odseku 2, právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. Ak sa tento zákon použije na konania začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, nemožno uplatňovať ustanovenia tohto zákona o predbežnom prejednaní vecí, popretí skutkových tvrdení protistrany a sudcovskej koncentrácii konania, ak by boli v neprospech strany.

10. Vzhľadom na skutočnosť, že odvolací súd o odvolaní žalobcu voči rozsudku rozhoduje po 01.07.2016, pri rozhodovaní postupuje s ohľadom na ustanovenie § 470 odsek 1, § 473 a § 474 C.s.p. už v režime C.s.p..

11. Podľa ustanovenia § 79 odsek 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (ďalej len „O.s.p.“) účinný v čase podania žaloby, konanie sa začína na návrh. Návrh má okrem všeobecných náležitostí (§ 42 ods. 3) obsahovať meno, priezvisko, prípadne aj dátum narodenia a telefonický kontakt, bydlisko účastníkov, prípadne ich zástupcov, údaj o štátnom občianstve, pravdivé opísanie rozhodujúcich skutočností, označenie dôkazov, ktorých sa navrhovateľ dovoľáva, a musí byť z neho zrejmé, čoho sa navrhovateľ domáha. Ak je účastníkom právnická osoba, návrh musí obsahovať názov alebo obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo, ak je pridelené. Ak je účastníkom zahraničná osoba, k návrhu musí byť pripojený výpis z registra alebo z inej evidencie, do ktorej je zahraničná osoba zapísaná. Ak je účastníkom fyzická osoba, ktorá je podnikateľom, návrh musí obsahovať obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo, ak je pridelené. Ak je účastníkom štát, návrh musí obsahovať označenie štátu a označenie príslušného štátneho orgánu, ktorý bude za štát konať. Ak sa návrh týka dvojstranných právnych vzťahov medzi žalobcom a žalovaným (§ 90), nazýva sa žalobou.

Podľa odseku 2, navrhovateľ je povinný k návrhu pripojiť listinné dôkazy, na ktoré sa odvoláva, okrem tých, ktoré nemôže pripojiť bez svojej viny.

12. Podľa ustanovenia § 101 odsek 1 O.s.p., účastníci sú povinní prispieť k tomu, aby sa dosiahol účel konania najmä tým, že pravdivo a úplne opíšu všetky potrebné skutočnosti, označia dôkazné prostriedky a že dbajú na pokyny súdu.

13. Podľa ustanovenia § 120 odsek 1 O.s.p., účastníci sú povinní označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Súd rozhodne, ktoré z označených dôkazov vykoná. Súd môže výnimočne vykonať aj iné dôkazy, ako navrhujú účastníci, ak je ich vykonanie nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci.

14. Z obsahu spisu vyplýva, že medzi stranami konania bola dňa 23.04.2012 uzatvorená Zmluva o spolupráci pri poskytovaní bankových produktov a služieb (ďalej len „Zmluva o bežnom účte“). Obsahom Zmluvy o bežnom účte bolo zriadenie osobného účtu č. XXXXXXXXXXX/XXXX, vydanie platobnej karty Maestro k tomuto osobnému účtu s denným limitom 1.000 Eur a poskytnutie služieb elektronického bankovníctva.

15. K žalobe žalobca pripojil výpis z účtu č. XXXXXXXXXXX za obdobie 29.06.2013 - 04.07.2013, z ktorého vyplýva, že ťarcha na účte predstavuje 726,53 Eur.

16. Dôkazným bremenom sa rozumie procesná zodpovednosť účastníka konania za to, že za konania neboli preukázané jeho tvrdenia, že z toho dôvodu muselo byť rozhodnuté o veci samej v jeho neprospech. Zmyslom dôkazného bremena je umožniť súdu rozhodnúť o veci samej i v takých prípadoch, keď určitá skutočnosť významná podľa hmotného práva pre rozhodnutie o veci, nebola alebo nemohla byť preukázaná a keď teda výsledky hodnotenia dôkazov neumožňujú súdu prijať záver ani o pravdivosti tvrdenia tejto skutočnosti, ani o tom, že by táto skutočnosť bola nepravdivá. Dôkazné bremeno ohľadom určitých skutočností leží na tom účastníkovi konania, ktorí z existencie týchto skutočností vyvodzuje pre seba priaznivé právne dôsledky; ide o toho účastníka, ktorý existenciu týchto skutočností tiež tvrdí. (Pozri uznesenie Najvyššieho súdu SR z 24. júna 2010, sp. zn. 5Obo/52/2010)

17. Podľa názoru odvolacieho súdu dospel prvoinštančný súd k správne mu záveru v tom smere, že žalobca nepreukázal vznik záväzku žalovaného hradiť žalobcovi debetný zostatok. Zo zmluvy o bežnom účte predloženej žalobcom nevyplýva, aby touto zmluvou bol medzi stranami sporu dojednaný úver poskytnutý žalobcom žalovanému, či povolené prečerpanie. Žalobca v tomto smere neuniesol dôkazné bremeno, teda nepreukázal, právny dôvod vzniku jeho pohľadávky. Žalobca nepreukázal ani zmluvné dojednanie účastníkov o povinnosti žalovaného platiť poplatky, či úroky.

18. Bez právneho významu je námietka žalobcu o potrebe aplikácie ustanovenia § 129 odsek 1 C.s.p. resp. § 43 odsek 1 O.s.p. na prejednávajúcu vec. Už uznesením sp. zn. 12C/137/2016-15 zo dňa 11.05.2016 doručeným žalobcovi dňa 16.05.2016 bola táto strana konania poučená o povinnosti označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení s tým, že všetky dôkazy musia byť predložené alebo označené najneskôr do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa končí dokazovanie a vo veciach, v ktorých sa nenariaďuje pojednávanie najneskôr do vyhlásenia rozhodnutia vo veci samej, pretože na dôkazy predložené a označené neskôr súd neprihliada.

19. V tejto súvislosti je potrebné dodať, že žalobca iné doklady (než bola Zmluva o bežnom účte, Všeobecné obchodné podmienky žalobcu a úrokové sadzby produktov zo dňa 15.03.2016, výpis z účtu žalovaného za obdobie 29.06.2013 - 04.07.2016, Posledná výzva na vysporiadanie nepovoleného debetného zostatku zo dňa 29.10.2014) nepredložil ani v priebehu odvolacieho konania. Pokiaľ mal žalobca za to, že určité prostriedky procesného útoku nemohol bez svojej viny uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie, mal ich v zmysle ustanovenia § 366 C.s.p. predložiť v konaní odvolacom, čo však neurobil.

20. Nesplnenie dôkaznej povinnosti po tom, čo na jej splnenie bol žalobca vyzvaný, nemôže byť dôvodom pre postup podľa ustanovenia § 129 odsek 1 C.s.p., resp. § 43 odsek 1 O.s.p. v znení účinnom do 30.6.2016. Podania žalobcu nevykazovali znaky nesprávnosti, neúplnosti alebo nezrozumiteľnosti vyžadujúce doplnenie alebo opravu.

21. Dôkaznú povinnosť Občiansky súdny poriadok účinný do 30.6.2016 upravoval v ustanovení § 120 a Civilný sporový poriadok v ustanoveniach § 132 odsek 1 a § 150.

22. Cieľom dôkaznej povinnosti vychádzajúcej z tohto ustanovenia je unesenie dôkazného bremena v rozsahu, v ktorom dôkazné bremeno spočíva na strane konania bez ohľadu na jej procesné postavenie. Nesplnenie dôkaznej povinnosti prináša zo sebou také rozhodnutie súdu, ktoré vychádza zo skutkového základu zisteného z dôkazov navrhnutých stranou konania v opačnom procesnom postavení než je strana, ktorá nesplnila alebo nedostatočne splnila svoju dôkaznú povinnosť. Splnenie dôkaznej povinnosti neznamena automaticky unesenie dôkazného bremena. Dôkazným bremenom v spojitosti s dôkaznou povinnosťou sa rozumie zodpovednosť strany konania za výsledok konania, ktorý závisí od zistení z navrhnutých a vykonaných dôkazov. V praxi môžu navrhnuté dôkazy vyznieť ako nepoužiteľné zdroje informácií vo vzťahu k uplatnenej súdnej ochrane bez zreteľa na procesné postavenie strany. Zmysel uplatňovania dôkazného bremena spočíva v zabezpečení reálneho uplatnenia základného práva na súdnu ochranu aj v prípadoch, v ktorých sa vykonajú všetky navrhnuté dôkazy, prípadne výnimočne aj iné než navrhnuté dôkazy a súd napriek tomu nemá jednoznačný skutkový základ pre svoje rozhodnutie. V takom prípade musí rozhodnúť v situácií dôkaznej núdze, ktorej dopad pričíta tej strane konania, na ktorej predovšetkým podľa predpisov hmotného práva leží dôkazné bremeno, t. j. zodpovednosť za preukázanie skutočnosti významných z hľadiska hmotného práva.

23. Žalobca v prejednávanej veci žalobca nepredložil dôkazy na preukázanie svojich tvrdení, čím sám výlučne spôsobil, že žalobe nebolo možné vyhovieť, aj keď by sa to čiastočne javilo ako dôvodné. Ak teda banka vystupuje v postavení žalobcu, musí rovnako ako každý iný veriteľ uplatňujúci peňažný nárok, dôvodnosť tohto nároku do posledného centu preukázať.

24. Žalobca v podanom odvolaní odvodzuje dôvodnosť svojho nároku od Všeobecných obchodných podmienok pripojených k žalobe. V tejto súvislosti však odvolací súd poukazuje na skutočnosť, že uvedené Všeobecné obchodné podmienky (ako aj predložené Úrokové sadzby) boli účinné až od 15.03.2016, zatiaľ čo žalobca si v konaní uplatňuje pohľadávku, ktorá mu mala vzniknúť ešte v roku 2013.

25. Správna je aj úvaha súdu prvej inštancie o prípadnom premlčaní nároku žalobcu.

26. V odôvodnení napadnutého rozhodnutia súd prvej inštancie zrozumiteľným spôsobom uviedol právne dôvody, pre ktoré žalobe nevyhovelo. Jeho rozhodnutie nemožno považovať za svojvoľné, zjavne neodôvodnené, resp. ústavne nekonformné, pretože súd prvej inštancie sa pri výklade a aplikácii zákonných predpisov neodchýlil od znenia príslušných ustanovení a nepoprel ich účel a význam. Ako vyplýva aj z judikatúry ústavného súdu, iba skutočnosť, že odvolateľ sa s právnym názorom všeobecného súdu nestotožňuje, nemôže viesť k záveru o zjavnej neodôvodnenosti alebo arbitrárnosti rozhodnutia súdu, teda k porušeniu práva na spravodlivý proces. (Pozri uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 23.11.2010, sp. zn. 5 Cdo 218/2010, uznesenie Ústavného súdu SR z 08.06.2006, I. ÚS 188/06)

27. Odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie správne zistil skutkový stav veci, správne vyhodnotil jednotlivé dôkazy, ako aj správne právne vec. Z týchto dôvodov odvolací súd považuje odvolanie žalobcu za nedôvodné a vzhľadom na vyššie uvedené dôvody odvolací súd napadnutý rozsudok potvrdzuje ako vecne správny (§ 387 C.s.p.).

28. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 odsek 1 C.s.p. v spojení s § 255 odsek 1 C.s.p. tak, že žalovanému, ktorý by mal s poukazom na úspech v odvolacom konaní nárok na náhradu trov odvolacieho konania, ich náhradu nepriznal, pretože mu v odvolacom konaní žiadne trovy nevznikli.

29. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 odsek 1 C.s.p.).

Dovolaateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 odsek 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 odsek 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).